8ste JAARGANG. CURAÇAO DEN 14n FEBRUARI 1891. N° 372

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag. Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling. Voor het Buitenland per jaar fl. 10,— Afzonderlijke nummers fl. 0,25. Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD: PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.

UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA: P. JOLY & J. MARTIN, 66, RUE LAFAYETTE, PARIJS.

E Coerant aki ta sali toer Dia Sabra. Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti. Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja. Un number só fl. 0,25. Un anuncio di 1 té 7 regel, fl 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

Fr. Henricus Alphonsus Maria Joosten,

ORDINIS PRÆDICATORUM.

door de Genade Gods en de Gunst van den Apostolischen Stoel,

TITULAIR BISSCHOP VAN MARCIANA EN APOSTOLISCH VICARIS VAN CURAÇAO,

AAN DE GEESTELIJKEN EN GELOOVIGEN VAN ZIJN VICARIAAT,

ZALIGHEID IN DEN HEER!

Beminde Geloovigen,

Bij den aanvang van de Vasten in het voorgaande jaar hebben Wij U, in Ons Herderlijk schrijven, gewezen op de waarde van het katholiek geloof en de noodzakelijkheid, het levend te maken door de werken, zal het ons rechtvaardigen voor God en baten ter zaligheid. Wij hebben U herinnerd dat, volgens de leer van den grooten Apostel, het geloof *een gave Gods is, om niet*, dat is: ons louter uit barmhartigheid geschonken; maar tevens, dat het een gave is, die ons wordt medegedeeld, om den weg der waarheid te vinden en *te wandelen in goede werken*. Vooral hebben Wij aangedrongen op de noodzakelijkheid van het *wandelen in de goede werken* en er bijgevoegd, dat *gedoopt zijn en katholiek heeten* niet voldoende zijn om behouden te blijven en niet verloren te gaan, maar dat daartoe vereischt wordt, het volbrengen der plichten, die het katholiek geloof ons oplegt.

Het heeft Ons zeer nuttig geoordeeld, U dit jaar nogmaals in Ons Herderlijk schrijven over de plichten van het katholiek geloof te onderhouden, te meer, nu Z. H. Paus Leo XIII, bezorgd voor het heil der zielen, in zijn overschoone Encycliek van den 10 Januari des vorigen jaars, die plichten zoo nauwkeurig heeft willen omschrijven, *opdat allen* — zegt Hij — *den weg der waarheid vinden en niemand den weg der waarheid verlate.*

Welke zijn nu de plichten van den katholiek? *Op God moet ons oog, op Hem al ons streven gericht zijn.* God dus, zegt de H. Vader, is ons laatste doel, naar Hem streven de *hoogste wet.* Aan deze wet mag zich niemand onttrekken, noch bijzonder persoon, noch huisgezin, noch burgerlijke maatschappij. Alleen het streven der ziel voert tot God door denken en beminnen: God immers is de eerste en verhevenste waarheid en slechts de geest erkent de waarheid: God ook is de hoogste heiligheid en de bron van alle goed en alleen de wil kan zulks bevatten. Aan de Kerk is de bewaring en de bescherming van deze hoogste goederen, *waarheid en heiligheid* toevertrouwd. Het bestuur over die Kerk heeft Christus, Haar onzichtbaar Opperhoofd, neergelegd in de handen van Zijn plaatsbekleeder den Paus van Rome, die met de volheid der geestelijke macht is bekleed. Het doel dier Kerk is, de menschheid te leiden tot den vrede en het eeuwig geluk. Uit deze waarheden, voor iederen katholiek, grondwaarheden van zijn geloof, ontwikkelt onze beminde H. Vader de plichten van belijder van den katholieken godsdienst. Die plichten, met betrekking tot het praktisch leven, zijn vele, en talrijker en gewichtiger — zegt de H. Vader — dan *van hen, die het groote goed van dit geloof niet of slechts voor een deel bezitten.* Wij willen uit die vele plichten slechts een enkele in Ons schrijven behandelen en wel één der voornaamste, die door Z. H. genoemd wordt: *der christenen heilige plicht, uit welken alle andere voortvloeien.* Hij luidt: de plicht der liefde tot de H. Kerk.

Wat is de Kerk? De H. Petrus geeft hierop het antwoord door Leo. Een *heilige maatschappij*, met een zichtbaar Opperhoofd, den Paus van Rome, die als plaatsvervanger onder Christus, het onzichtbaar Opperhoofd, met de opperste macht de Kerk bestuurt. Een *heilige* maatschappij, niet wijl dit woord van al hare leden geldt, maar als instelling, in haar wezen. De Kerk is de *heilige stad van den levenden God, Gods dochter op aarde*, uit God voortgekomen, door Hem geordend, wel toevend op aarde, maar die van haren kant de menschen voor God opvoedt en ter zaligheid leidt. En wat danken wij aan de Kerk? Het leven; niet dat des lichaams, maar het leven der ziel, dat is: de kennis der goddelijke waarheid, die de volkomenheid is voor ons verstand; het bezit der goddelijke liefde, die de volkomenheid is voor onzen wil. Jezus Christus, de Bevrijder van het menschelijk geslacht, is de schenker van dat leven der ziel. Zelf heeft Hij van Zich gezegd: *Hiertoe ben ik geboren en hiertoe op de wereld gekomen, opdat ik getuigenis geve van de waarheid*" (Joan. XVIII, 37) en verder: „*Ik ben gekomen, om vuur op aarde te brengen en wat wil ik anders, dan dat het ontstoken worde?*" (Luc. XII, 49).

Dat licht der waarheid, dat vuur der goddelijke liefde ontsteekt J. C. in ons door de leering en prediking en vooral door de H. Sacramenten zijner Kerk. Hoe schoon wordt het leven der ziel geboren, opgekweekt en voltooid in den mensch, die aan de hand der Kerk geleid, zijn weg gaat naar den Hemel. Reeds bij zijn geboorte ontvangt Zij hem, om hem door het water en den H. Geest van een kind der zonde te doen herboren worden tot een kind van God; om het licht der waarheid en het vuur van Gods liefde in zijn gereinigde ziel te ontsteken. Zij leidt de schreden zijner jeugd, leert hem zijn ziel voor de zonde te bewaren of schoon wasschen in het bad der boetvaardigheid en bereidt hem voor tot het waardig ontvangen van het Lichaam en Bloed van Jezus Christus, waarmede Zij hem steeds blijft sterken tegen de vijanden zijner zaligheid. In de moeielijke keuze van een levenstaat wijst Zij hem den waren weg. Zij stort den balsem der vreugde uit over het hoofd van den priester; Zij verbindt de ziel die zich door geloften aan God schenkt door een geheimzinnigen band aan haren goddelijken Bruidegom, Jezus Christus; Zij roept vrede en zegen af over den huwelijken staat. Slechts bij Haar vindt de mensch in kwelling en benauwdheid, den troost waarnaar zijn ziel verzucht; bij Haar moed en kracht in de ure des gevaars; bij Haar den vrede zijner ziel, die op het pad der zonde verdwaald, maar door haar zoete stem weer wordt teruggevoerd. En wanneer het plechtig uur daar is, waarop hij de wereld verlaat, dan staat de Kerk aan zijn sterfbed, om hem in die laatste stonde te versterken met de H. Teerspijs en de H. Olie, die kracht en troost schenkt aan de zwakken. Zij bidt Gods barmhartigheid af voor de ziel, die het lichaam verlaat; ontvangt dat stoffelijk overblijfsel met eerbied en zegent het graf, waar het den jongsten dag verbeiden moet. Zóó ontwikkelt en bekroont de H. Kerk het hooger leven in den mensch: het leven zijner ziel.

Indien wij dan zulke groote gaven aan de H. Kerk danken, hoezeer B. G. moeten wij Haar dan beminnen. Immers, zegt de H. Vader, indien wij onzen geboortegrond, ons Vaderland moeten liefhebben; indien wij nu reeds de gemeenschap in welke wij geboren en opgevoed zijn, van nature bijzonder genegen moeten zijn, zóó zelfs, dat ieder rechtschapen burger niet alleen bereid moet zijn, zijn Vaderland te verdedigen, maar zelfs in geval van nood met vreugde den dood voor het Vaderland te ondergaan: hoeveel te meer moeten de Christenen dan niet in liefde en trouw gehecht zijn aan de Kerk, als aan de heilige stad van den levenden God, de heiligste maatschappij, wier burgers zij zijn en die ons geen aardsche maar hemelsche goederen schenkt! En indien de natuur ons reeds gebiedt, onze moeder te beminnen, die ons het leven naar het lichaam schonk, dan zijn wij klaarblijkelijk veel inniger liefde verschuldigd aan onze moeder de H. Kerk, aan welke wij het hooger leven, het leven onzer ziel te danken hebben, het leven dat geen einde zal hebben. *Want voorwaar, het is billijk, dat wij de voorkeur geven aan de hoogere geestelijke goederen boven de goederen des lichaams en dat onze plichten jegens God ons meer ter harte gaan dan die jegens de menschen.*

Het is echter niet voldoende, B. G., die liefde alleen in het hart te dragen en met woorden te belijden, neen, wij moeten die toonen door onze daden. Want, gelijk de H. Gregorius zegt, een liefde, die zich niet in onze handelingen uitspreekt, is geen liefde. Wij moeten ons derhalve in ons leven waardige kinderen betoonen van zulk een heilige Moeder. Wij moeten trachten ons te doordringen van haren geest, ons leven inrichten naar Hare voorschriften. Wij moeten, als rechtvaardigen, *leven uit het geloof:* dat is, ons verstand meer en meer zoeken te verrijken met zijn verheven waarheden, die standvastig *openlijk en vrijmoedig voor de menschen belijden en ons leven naar de Christelijke voorschriften regelen.* Het goede voorbeeld, dat wij aan onze medemenschen geven en de christelijke deugden, vooral der liefde, die wij dagelijks beoefenen, moeten het teeken zijn dat wij, dankbaar voor de weldaden, ons door de H. Kerk geschonken, ons den naam van een oprecht kind der H. Kerk meer en meer waardig willen maken. Vooral toone zich onze liefde tot de H. Kerk door de gehoorzaamheid aan hare wetten en geboden. *Die U hoort,* zegt de Goddelijke Meester, *hoort mij; die U versmaadt, versmaadt mij.* Luc. X. 26. Hij is geen waar kind der Kerk die, om aan de menschen te behagen, de gehoorzaamheid aan Haar opzegt en geen acht geeft op Hare geboden. Hij is de liefde van zulk een heilige Moeder niet waardig, die, spottende met Hare wetten over vasten en onthouding, over het volbrengen van den paaschplicht of het aangaan van den huwelijken staat, slechts zijn kwade zinnen en ongeregelde neigingen volgt, die ten verderve leiden.

En hoeveel katholieken, uit uw midden B. G., geven op dit punt ergernis door overtreding van de wetten der H. Kerk in de gewichtigste aangelegenheden. Hoe dikwerf hebben wij het niet te betreuren, dat de heilige Geboden der Kerk als een zaak van minder belang beschouwd en als zoodanig niet in acht genomen worden. Vanwaar komt dit? Is het onbekendheid met de voorschriften der Kerk, met de waarheden van ons heilig Geloof? Maar dan hebben wij de dringende raadgeving op te volgen, die onze H. Vader ons geeft: dat ieder, naarmate der hem door God verleende talenten, vlijtig de wetten en waarheden van ons heilig geloof zich zoeke eigen te maken, want geen grooter vijand voor de waarheid van het Christelijk geloof, zegt hij, dan de onbekendheid er mede. Is het wellicht het menschelijk opzicht, dat die katholieken aldus doet handelen? Maar, het is voorzeker ongeoorloofd, zegt de Paus in Zijne Encycliek, ter liefde van de menschen de plichten jegens God ontrouw te worden; zonde is het de wetten van Christus te overtreden om aan an-

deren te gehoorzamen; zonde de rechten der Kerk op te offeren ten einde niet den schijn te hebben, den menschen te willen mishagen. Het woord der Apostelen, wien de prediking van het H. Evangelie geboden werd, moet in zulke aangelegenheden ook ons woord zijn: *"Men moet Gode meer gehoorzamen dan de menschen."* Hand. v. 29.—want, voegt de H. Vader er bij, *een goed Christen moet bereid zijn liever alles, liever den dood te ondergaan, dan de heilige zaak van God of de Kerk te verlaten.*

En niet slechts zijn er onder U, B. G. die de wetten der H. Kerk in de gewichtigste zaken overtreden, maar een zeer groot deel der Katholieken lijdt aan een ander gebrek: zij bezitten den moed niet, hun geloof openlijk voor de menschen te belijden. Wie onder U, wanneer de waarheden van ons geloof of de geboden der H. Kerk openlijk worden aangerand, wie onder U staat dan op, om het goed recht van Christus en Zijn H. Kerk te verdedigen? Met een zondig stilzwijgen worden meestal de laagste beschuldigingen tegen onzen heiligen godsdienst aangehoord. Waar is onder U dat gemeenschappelijk en eensgezind samenwerken, waar het de behartiging der algemeene belangen van Christus' Kerk geldt? Men bezit den moed niet partij te kiezen en gaat niet zelden mede met dezulken, die er geen geheim van maken, dat zij de katholieke Kerk vijandig zijn. Haar op alle wijzen trachten te verdrukken en alle Christelijk geloof uit de harten te verbannen. Zulk een gedrag wordt door het Opperhoofd der Kerk in Zijn laatste Encycliek gestreng veroordeeld. *„Al is het nl. altijd de zaak der Kerk geweest,* — zegt Hij — *Gods eer te zoeken en het heil der menschen te bevorderen en daarom de waarheid te verkondigen en de dwalingen te verwijderen, zoo is zulks toch geheel bijzonder het geval in onze dagen, nu valsche en verdwaalde meeningen van allerlei aard zooveel verspreiding gevonden hebben. Voorzeker is de verdediging des geloofs in de eerste plaats de zaak van hen, die God tot oversten zijner Kerk heeft aangewezen, maar ook; ieder christen,* — zegt Hij met den H. Thomas van Aquino—*is verplicht het geloof te belijden, er anderen in te onderrichten en te versterken en de aanvallen der ongeloovigen af te weren. Voor den vijand te wijken, of te zwijgen, terwijl rondom een zoo luid geschreeuw tegen de waarheid weerklinkt, zulks is lafhartigheid, of wel de houding van hen, die aan de waarheid twijfelen,"* Zoo veroordeelt de Paus dergerlijke halfslachtige katholieken als *„lafhartigen"* en op een andere plaats, als zij *die de heilige zaak van God en van Zijne Kerk verlaten."*

Moge dit ernstig woord een diepen indruk maken op alle katholieken aan Onze Herderlijke zorgen toevertrouwd, en hen aansporen, zich met ijver op de grondige kennis der waarheden van onzen H. Godsdienst toe te leggen; hun den moed schenken, om zich niet te schamen voor het H. Evangelie, maar het openlijk voor de wereld te belijden. Mogen diegenen vooral deze ernstige les ter harte nemen, aan wie, behalve hun eigen volmaking, ook nog de opvoeding van anderen is toevertrouwd. En hier mogen Wij niet nalaten, om, met de woorden des H. Vaders nogmaals de ouders en opvoeders aan te sporen het bestier hunner gezinnen en de opvoeding hunner kinderen te regelen naar de lessen hierboven uiteengezet? Uit het huisgezin komt de maatschappij voort en *daarom trachten zij, die het christendom uit de maatschappij willen verdringen bij den wortel te beginnen en het huisgezin te bederven. Zij slaan er geen acht op dat zij daardoor een groot onrecht jegens de ouders begaan. Van natuurswege toch hebben de ouders het recht, om de kinderen, die zij voortbrachten, op te voeden, met den plicht er voor te zorgen, dat de geheele opvoeding en het geheele onderricht van hun kinderen in overeenstemming zijn, met het einddoel, waartoe God hun kinderen heeft geschonken. De ouders derhalve mogen niet rusten, vóór zij hun kinderen overeenkomstig de grondstellingen van den christelijken godsdienst kunnen opvoeden. Bepaaldelijk en bovenal moeten zij op hun hoede zijn tegen scholen, in welke de zielen der kinderen gevaar loopen, het vergift der goddeloosheid in te zuigen. Als het de opvoeding en het onderwijs der jeugd betreft, mag geen arbeid te zwaar geacht, geen moeite ontzien worden. Met groote geldelijke opofferingen en prijzenswaardige standvastigheid hebben de katholieken in verscheidene landen voor hunne kinderen eigen scholen opgericht en daardoor de bewondering van allen gewekt."* Wij mogen er trotsch op gaan en er dankbaar voor zijn, B. G., dat ook in onze maatschappij zulke scholen tot stand zijn gekomen. Zou het nu niet van een onvergefelijke minachting getuigen, indien katholieke ouders, met voorbijgaan der katholieke scholen, hun kinderen naar andere scholen heenzonden? Zou het met betrekking tot den plicht der ouders, om hun kinderen *godsdienstig op te voeden*, voor het geweten niet onverantwoordelijk zijn, wanneer zij hun kinderen aan het gevaar eener niet-godsdienstige opvoeding blootstellen, terwijl de gelegenheid voor een godsdienstige aangeboden wordt? Nogmaals zij dan hier den ouders op het hart gedrukt, dat zij beseffend welke zware plicht op hen rust, de gelegenheid, om hun kinderen een christelijke opvoeding te geven, niet ongebruikt laten, maar hen toevertrouwen aan de bijzondere katholieke scholen, die wij in ons midden bezitten. Dan zal een geslacht van godsdienstige mannen en nuttige burgers gekweekt worden, die niet slechts hun plichten jegens God getrouw zullen vervullen, maar ook zich verdienstelijk weten te maken voor de maatschappij. Want wáár is het pauselijk woord: *„Waar aan de jeugd de lessen van oprechte braafheid worden ingeprent en waar zij te huis een school van christelijke deugden vindt, daar zijn ook de beste waarborgen voorhanden voor het welzijn der maatschappij."*

Prenten wij, B, G. de lessen, die wij U bij het aanbreken van den H. Vastentijd meenden te moeten geven, diep in ons hart. Beminnen wij de Kerk van Jezus Christus, wier leden wij zijn; hebben wij haar lief als een teedere moeder, die ons met weldaden overlaadt. Toonen wij die liefde door onze daden, door ons voorbeeld. Daar zullen moeilijkheden opdagen; het zal ons offers en strijd kosten, maar is de christen niet geboren tot den strijd en kunnen wij ook wel loon verhopen hierboven, indien wij niet wettig gestreden hebben? Welaan, strijden wij dan den goeden strijd, belijden wij ons heilig geloof openlijk voor de wereld en in ons zal het woord van onzen goddelijken Zaligmaker vervuld worden: *Die Mij beleden zal hebben voor de menschen dien zal Ik belijden voor mijnen Vader die in den Hemel is!*— S. Matth. x. 32.

Wij maken hierbij tevens den geloovigen bekend, dat door Z. H. Paus Leo XIII den 20 November des vorigen jaars een Encycliek is gericht aan alle bisschoppen der Katholieke Kerk, waarin dezen wordt bevolen, de geloovigen aan te sporen tot ondersteuning van het groote werk van Kardinaal Lavigerie, aartsbisschop van Algiers. Dit groote werk heeft ten doel de slavernij in Afrika uit te roeien en den katholieken godsdienst aldaar alom te verspreiden. Tot dit verheven werk worden echter schatten gevorderd. Het heeft daarom Z. H. behaagd voor te schrijven, dat jaarlijks over de geheele wereld in alle kerken op den feestdag der HH. Driekoningen een Collecte zal gehouden worden tot ondersteuning van dat doel. Aangezien het feest der HH. Driekoningen reeds verstreken is, zoo hebben Wij bepaald, dat voor dit jaar in de Kerken van Ons Vicariaat deze Collecte zal worden gehouden onder de H. Missen op Palmzondag aanstaande. Onnoodig U te zeggen, dat wij deze Collecte ten zeersten in Uwe bekende offervaardigheid aanbevelen.

Ten slotte manen Wij U, B. G., in dezen H. Vastentijd aan tot een krachtig en aanhoudend gebed. Bidden wij Gods barmhartigheid af over ons zelven, opdat Hij onzer zonden niet gedachtig zij, maar ons in genade aanneme en met zijn weldaden blijve zegenen. Bidden wij ook voor elkander en in het bijzonder voor onzen H. Vader den Paus, die ons in zijn Encyclieken den weg wijst, waarlangs wij moeten wandelen, om tot ons hemelsch vaderland te geraken. Zenden wij ook een vurig gebed op tot God voor Haar, aan wie de belangen van Nederland en zijn Koloniën zijn toevertrouwd: voor onze jeugdige Koningin en de Koningin-weduwe Regentes, en voor alle onze geestelijke en burgerlijke overheden, opdat zij allen kracht mogen ontvangen, om te arbeiden aan het eeuwig en tijdelijk welzijn der maatschappij.

Wat de Vasten-dispensatie betreft, verleenen Wij krachtens machtiging van den Apostolischen Stoel, Ons gegeven den 20 Februari 1889, dezelfde dispensatie, welke in vorige jaren U is verleend, onder aanmaning voor degenen, die daarvan gebruik maken, door goede werken en aalmoezen aan de armen, overeenkomstig ieders vermogen, die Apostolische gunst te vergoeden.

En zal dit Ons Herderlijk schrijven op den Zondag van Quinquagesima op de gebruikelijke wijze van den predikstoel worden afgekondigd.

Gegeven te Curaçao, op den feestdag van de H. Martina, den 30 Januari 1891.

✝ fr. H. A. JOOSTEN,
tt. Bisschop voornoemd.

NIEUWSBERICHTEN.

CURAÇAO.

Op last van den heer Gouverneur der Kolonie wordt bekend gemaakt, dat blijkens eene daartoe van Z. E. den Heer Minister van Koloniën, ontvangen kennisgeving, de Republiek der Vereenigde Staten van *Brazilië* door de Nederlandsche Regeering is erkend.

—

Bij gouvernements-beschikking is bepaald:

1°. dat alle vaartuigen, komende van *Colon*, in de *Caracasbaai* aan eene quarantaine van *een en twintig dagen*, met inbegrip van de reis, zullen moeten worden onderworpen;

2°. dat alle personen, van *Panamá* en *Colon* langs andere plaatsen hierheen komende, alhier eene quarantaine op het quarantaine-etablissement zullen moeten ondergaan; en

3°. dat alle schepen, komende van andere havens der *V. S. van Columbia*, alvorens alhier in gemeenschap met den wal te worden gesteld, door den Stads-geneesheer zullen worden onderzocht.

Bekendmaking.

Wegens reparatie van den weg zal, van af den 2n. Februari de zuidelijke helft van den *Roodenweg* aan de Overzijde alhier, van af het huis *Casa-blanca* tot ter hoogte van den *Nieuwenweg* naar het *Rifwater* voor het publiek verkeer zijn afgesloten; zullende alsdan aan elk der beide uithoeken dier afsluiting gedurende den nacht eene brandende lantaarn geplaatst zijn.

Curaçao den 31n. Januari 1891.
De Procureur-Generaal,
SOL. C. HENRIQUEZ.

—

Dinsdag a. s. zal in de kerk van O. L. Vrouw van den H. Rozenkrans een pontificale H. Mis van *Requiem* plaats hebben voor zielerust van den HoogEerwaarden Pater Josephus Maria Larocca, in leven Magister-Generaal van de Orde der Dominicanen, en den 8en Januari l. l. te Rome overleden.

De HEW. Pater Larroca werd den 18 September 1813 te San Sebastiano, in Spanje, geboren en trad op zestienjarigen leeftijd in de Orde van den H. Dominicus.

Na een halve eeuw bijna in apostolischen arbeid en opofferingen doorgebracht te hebben, werd hij in 1879 tot Generaal Zijner Orde verkozen, welke waardigheid Hij tot aan zijn dood roemrijk heeft bekleed.

De overledene werd te Rome als een der grootste theologen der katholieke Kerk beschouwd. Hij was raadgever van verscheidene Romeinsche Congregatiën en een der bijzondere vrienden van den H. Vader.

Zijn verlies wordt zoowel buiten als in de Orde van den H. Dominicus diep gevoeld en betreurd.

Hij ruste in vrede!

—

Van den hooggewaardeerde zijde werd ons dezer dagen inzage gegeven van het jaarlijksch Verslag der *St. Jozefs-Gezellen-Vereeniging.*

Wij mogen die Vereeniging met den voortgang in dit jaar geluk wenschen. Voor onze katholieke mannen en jongelingen werkt zij zegenrijk. Aan haar is het te danken, dat er veel kwaads belet en veel goeds tot stand wordt gebracht.

Moge de St. Jozefs-Gezellen-Vereeniging steeds meer in bloei toenemen en een krachtige steun worden voor de Curaçaosche Maatschappij.

—

Wij vernemen, dat drie paters Dominicanen in Nederland zich reisvaardig maken, om naar Curaçao te vertrekken.

God bespoedige hun reis en voere hen welvarend in ons midden.

—

Uit Nederland werden ons dezer dagen twee allerliefste boekjes toegezonden, beide ten voordeele van het R. K. Jongensweeshuis te St. Rosa uitgegeven. Een *handboekje voor de vereerders der H. Barbara* en een *novene ter eere van de Gelukzalige Imelda.* Het eerste bevat een beknopte levensschets der Patronesse voor een zaligen dood gevolgd door toepasselijke eenvoudige gebeden. Het andere is bestemd voor kinderen, die zich op waardige wijze tot de eerste H. Communie willen voorbereiden. De Sint-Jozefs-Gezellen-Vereeniging alhier neemt bestellingen van beide werkjes aan. Wij bevelen deze twee boekjes bij onze lezers aan, niet alleen om den inhoud maar ook om het liefdadig doel.

NEDERLAND.

H. M. Koningin Wilhelmina rouwt in het wit. Bij feestelijke gelegenheden zal zij een witten kanten sluier dragen. De gewone hoofdbedekking is een zwart rond hoedje. De met blauw gevoerde pelsmanteltjes zijn door zwarte, met een witten zoom, vervangen.

De laatste Fransche Koningin, die witte rouwkleeding droeg, was Maria van Engeland: zij heet nog in den volksmond *La Reine Blanche*, terwijl Catharina De Medicis de "Zwarte Koningin" heette, daar zij het eerst zwarte rouwkleederen aandeed. De witte weduwekap is in Duitschland nog het laatste overblijfsel der gewoonte om in het wit te rouwen.

— H. M. de Koningin Regentes heeft de bijzondere afgevaardigden der vreemde Vorsten en vele leden van hun gevolg, die bij de begrafenis van Z. M. den Koning tegenwoordig waren, benoemd tot grootkruis, kommandeur of ridder in de Orde van de Nederlandsche Leeuw.

— Naar men verneemt, zijn de dignitarissen, hoofd-en verdere ambtenaren en beambten behoorende tot den hofstaat en de diensten van wijlen Z. M. den Koning voorloopig tot 1 Mei a. s. in hunne functiën en betrekkingen bestendigd.

—De pogingen, in den jongsten tijd beproefd, om de gelederen van het Nederl. Indisch leger door Afrikaansche werving te versterken, zijn aanvankelijk goed geslaagd. Reeds is het eerste vrijwilligers-legioen, aangeworven op de kust van Liberia, naar de Oost op reis.

— De Russische grootvorsten Alexander en Sergius zijn nog steeds op reis naar Buitenzorg in Ned. Indië vertrokken, ten einde hunne, opwachting bij den Gouverneur-Generaal te maken. Zij werden met een hofrijtuig bij de aankomst te Buitenzorg afgehaald en zullen over eenige dagen een tochtje door de Preanger ondernemen. De Prinsen

hebben, waar zij hunne opwachting maakten, bij den Gouverneur en den kraton en het Hospitaal te Panteh-Perak in oogenschouw genomen.

BUITENLAND.

Rome.— Het blijkt, dat de Paus niet alleen als bemiddelaar zal optreden in het verschil tusschen Portugal en den Congo-Staat, maar dat beide partijen zelfs besloten hebben, 's Pausen uitspraak te erkennen als eene scheidsrechterlijke, waaraan men zich aanstonds zal te onderwerpen hebben.

— De Paus zal in Februari in een Consistorie eene rede houden, die allerbelangrijkst belooft te worden, in politieken zin de belangrijkste gedurende heel zijn pontificaat.

— De kath. vereenigingen van Italië organiseeren eene uitgebreide protest-beweging tegen 2 nieuwe vervolgingswetten, die het gouvernement binnen kort bij de kamers zal indienen: de eerste, om het „exequatur" te kunnen ontnemen aan de bisschoppen en pastoors; de twee, om de laatste overblijfselen der kerkelijke goederen inbeslag te nemen.

Italie.-De oorlogsbegrooting 1891/92 is thans definitief met ruim twee en twintig millioen verminderd.

— In het ministerie van financiën zijn belangrijke ontvreemdingen ontdekt, in de afdeeling der indirecte belastingen. Verscheidene ambtenaren zijn geschorst.

— Als staaltje van den achteruitgang te Rome, deelt men mede, dat gedurende de maand December niet minder dan 175 families hare equipages hebben afgeschaft.

— Ook in Italië zal het 4e eeuwfeest der ontdekking van Amerika, plechtig gevierd worden: men weet, dat Columbus een Genuees was. Er is een comité gevormd, dat den Koning het eere-voorzitterschap heeft aangeboden.

— Weer een slachtoffer van de speelhel te Monte-Carlo: In de nabijheid van San Remo heeft men het lijk gevonden van een man, dien men herhaaldelijk aan de speelbank heeft gezien. Hij had zich een kogel door den kop gejaagd. Men heeft een brief je bij hem gevonden met de volgende woorden: „Achthonderd duizend roebels verloren. Ik bezit niets meer. Het is mijn wensch, dat mijn naam onbekend blijve."

Frankrijk. — Op de nieuwe Fransche leening van 869 millioen, à 3 perc., tegen een koers van 92, 55, is te Parijs en in de Provinciën voor 14½ millioen, of 16½ maal het bedrag ingeschreven. Het is een niet gering te schatten bewijs van voorspoed en niet minder van vertrouwen, dat de bevolking geeft aan de republikeinsche instellingen.

— Alles loopt samen, om den staatkundigen gezichteinder zoo rooskleurig mogelijk te maken. In Duitschland denkt men evenmin aan oorlog als in Frankrijk, en daarvoor bestaat bij de oostelijker naburen eene gegronde reden, nl. deze, dat het nieuwe Duitsche repeteergeweer bij de militaire oefeningen slechts teleurstelling gegeven heeft, en een aantal soldaten heeft doen zenden naar de hospitalen wegens geringe verwonding, ter zake van de onvoldoende sluiting. Dit feit geeft aan de fransche bewapening een voordeel van verscheidene jaren. Het bestaan der Republiek is vastgehecht aan het behoud des vredes; dat voelt iedereen instinctmatig. Van daar, dat het voordeel der fransche bewapening de beste waarborg is, dat de vrede niet zal verbroken worden.

— Een Fransche dokter, naar Berlijn overgekomen, om de methode Koch te bestudeeren, heeft een onderhoud gehad met een Duitsch geneesheer over de mogelijkheid van een verzoening tusschen de Franschen en de Duitschers. De Fransche dokter was van meening, dat de voornaamste reden der verbittering, die tusschen beide volken bestaat, daaruit voortspruit, dat de Franschen Duitschland niet genoeg kennen; in Frankrijk ontbreken reisboeken over Duitschland, in het Fransch geschreven, zeide hij. Partij trekkende van deze mededeeling, schreef de Duitsche geneesheer een brief aan Jules Verne, hem verzoekende een werk te schrijven, dat ten titel zou voeren: „Reis door Duitschland in dertig dagen." Het antwoord van Jules Verne luidde aldus: „Mijnheer, ik heb uw brief moeten laten vertalen, daar ik geen Duitsch versta. Ik dank u voor het in mij gestelde vertrouwen; maar ik ben niet bij machte, de vriendschap tusschen de beide volken te herstellen. Als zij vijanden zijn, dan is dit niet, omdat zij elkander niet kennen; want het tegendeel is waar. De roman, dien gij verlangt, zou geen succes hebben. Er is slechts eene daad van herstel, welke de gevoelens der Franschen ten opzichte der Duitschers kan wijzigen. Ik behoef u niet te zeggen welke deze daad is; maar alles wat men buiten deze om doet, is vruchteloos, mist alle uitwerking en is onuitvoerbaar. Jules Verne." Natuurlijk zinspeelt de beroemde schrijver hier op de teruggave van Elzas-Lotharingen.

Duitschland.—De minister van financiën heeft bij den Pruisischen landdag de begrooting voor 1891/92 ingediend. De begrooting sluit zonder leening en zonder bijschrijving van het overschot van dit jaar, dat 33½ millioen bedraagt. Het zuivere overschot der spoorweg-inkomsten bedraagt vijf millioen. De minister gaf te kennen, dat de samenstelling van het geneesmiddel van Koch tegen de tuberculose spoedig openbaar zal worden gemaakt, daar de Staat daaruit geene inkomsten verlangt te trekken. Er zal een instituut-Koch gebouwd worden ter infectie; de kosten daarvan bedragen 117.000 mark.

— Sedert de internationale conferentie voor de bescherming der werklieden, hoort men telkens dat de Keizer tracht de overige Mogendheden tot eene algemeene ontwapening te bewegen. Thans verneemt men, dat de Keizer daarover met de Europeesche Mogendheden onderhandelt, en dat de Keizer van Oostenrijk hem daarbij ter zijde staat. Daarentegen laat zich het *J. des Débats* uit Weenen melden, dat daar in diplomatieke kringen wordt verteld, dat keizer Wilhelm bij zijne ontmoeting met vreemde Monarchen over een Vorstencongres, om de quæstie der ontwapening te behandelen, heeft gesproken. De Koning van Italië zou met het denkbeeld zijn ingenomen, maar de Keizer van Oostenrijk was er tegen, omdat hij overtuigd was, dat sommige Monarchen nooit zouden willen mededoen. Waarschijnlijk zijn het alleen slechts losse geruchten, die weinig geloof verdienen.

— Uit Athene is een bericht ontvangen, dat de kroonprinses Sophia, zuster van den Keizer, wenscht over te gaan tot de Grieksch-orthodoxe Kerk. Reeds toen zij ongeveer eene maand geleden te Berlijn was, trok het algemeen de aandacht, dat zij 's zondags met haren gemaal de godsdienstoefening in de kapel van het Russische gezantschap bijwoonde. Volgens het bovenvermelde bericht heeft zij haren wensch, om tot die kerk over te gaan langzamerhand duidelijker aan den dag gelegd, en, naar het heet, vindt hare moeder, de keizerin-weduwe Frederik, daarin geen bezwaar. De Keizerin schijnt daarentegen dien stap af te keuren, terwijl keizer Wilhelm eene gereserveerde houding volgt.

Spanje. — De *Gaceta* bevat de regeling der feesten, ter gelegenheid van den 400n jaardag der ontdekking van Amerika. In de commissie zijn ook Portugal en Amerika vertegenwoordigd. Twee tentoonstellingen (eene van kunst en eene van nijverheid) en een te Huelva te houden congres van Amerikanen zullen aan de feestviering verbonden zijn.

Engeland.— Parnell is van Dublin naar Limerick vertrokken, en hield aan verschillende Stations toespraken. Hij prees het karakter van O' Brien, en zeide tevreden te zijn over hetgeen te Boulogne verkregen was, al kon hij nog niet in bijzonderheden dienaangaande treden. *Daily News* waarschuwt de Iersche partij en bezweert haar toch te zorgen, dat de dictator, dien men pas met zooveel moeite buiten de deur heeft gewerkt, niet door de vensters weer binnen komt. Het schijnt, dat Parnell O' Brien geheel heeft ingepakt en, dat, naar mate hij zelf reden tot tevredenheid heeft, Mac Carthy en de zijnen oorzaak hebben, in 't geheel niet tevreden te wezen over den loop der onderhandelingen te Boulogne, waarmede de slimme Parnell, behalve tijd, ook nog iets anders schijnt gewonnen te hebben. Op het oogenblik ligt dus nog alles overhoop, en men wacht nu op den terugkeer van Dillon uit Amerika, die waarschijnlijk als leider der vereenigde Iersche partij zal worden gekozen.

Rusland.— De staatsbegrooting voor 1891/92 is openbaar gemaakt, en is in evenwicht met ontvangst en uitgaaf ten bedrage van 9623 millioen roebels. Ten gevolge der schuld conversies zijn 9.2 millioen bespaard; verder zijn 11,1 millioen 5 pCt. schuld afgelost. Voor oorlog en marine zullen ongeveer 9 millioen meer noodig zijn. De memorie van toelichting sluit met de verklaring, dat geheel Rusland het vaste vertrouwen heeft, dat de openhartige en vredelievende staatkunde van den Czaar, die zelfs in de moeilijkste tijden, onder handhaving van 's lands eer en waardigheid, den vrede wist te bewaren, ook in het vervolg met dezen uitslag zal bekroond worden.

— De regeering ziet met buitengewonen tegenzin de voortdurende verspreiding van de denkbeelden van generaal Booth, die in den laatsten tijd in verscheidene gedeelten van Rusland, doch vooral in Finland en te St. Petersburg, diep wortel hebben geschoten. Weinige dagen geleden werd in de aristocratische kringen der hoofdstad eene groote sensatie verwekt door prinses Sergius Geogarine, die de godsdienstoefening bij de begrafenis van haar echtgenoot wenschte te doen plaats hebben volgens de begrippen van het Leger des Heils, en den leeraar der orthodoxe kerk uit het huis zond. Ten gevolge van dit en van andere gevallen, die ter kennis der autoriteiten zijn gekomen, hebben deze tot gestrenge maatregelen besloten, om de verdere verspreiding dezer leerstellingen tegen te gaan.

Turkije.—Geheel Turkije blijkt door eene bende trawanten der Moscovieten bespied te worden, die uit St. Petersburg met goud voor deze spionnendiensten worden betaald. Het onderzoek in eene zaak van onwettige uitlevering van een Russischen vluchteling door een Turkschen pacha, bracht aan het licht, dat niet alleen deze hoofdambtenaar met Russisch goud was omgekocht, maar dat een aantal hooge beambten der Porte betaalde handlangers der Russische politie zijn, en dat Rusland te Konstantinopel een afdeelingsbureau van geheime politie bezit, dat geregeld 500 bespieders betaalt, die in alle standen en onder allerlei vermommingen hunne inlichtingen inwinnen. Niet minder dan 160 ingenieurs, in dienst der Russische politie, waren belast met het bestudeeren van den Bosphorus en zijne versterkingen.

Egypte.— Bij Suakim is weder door Engelsche kruisers een schip prijs gemaakt, dat met 60 slaven aan boord op weg was naar Djeddah. De slaven werden onmiddellijk in vrijheid gesteld.

Bulgarije.— De minister-president, Stambouloff, heeft allen Russischen vluchtelingen, doen aanzeggen, Bulgarije te verlaten, om elke reden van aanstoot aan Rusland te ontnemen.

Amerika. — De quæstie van de visscherij in de Behringzee zal onderworpen worden aan de beslissing van het hoogste gerechtshof der Vereenigde Staten, dat de zaak zal behandelen als elk ander proces, en uitspraak zal doen over de geldigheid der vonnissen, die in lagere instanties tegen Britsche onderdanen zijn gewezen, wier schepen wegens het visschen in die zee zijn in beslag genomen. Het Engelsche gouvernement zou zich met die wijze van handelen tevreden hebben gesteld. Men zegt zelfs, dat het daartoe het initiatief heeft genomen tot groote verrassing van minister Blaine.

Later echter heeft Jackson in het huis van vertegenwoordigers voorgesteld, den stap van Engeland: om het Behringzee-geschil aan de beslissing van het hoogerechtshof te Washington te onderwerpen, te veroordeelen als in strijd met de waardigheid van het Amerikaansche volk en zijne Regeering.

— Uit Canada meldt men het overlijden van Mgr. Labelle, minister van landbouw. Verleden jaar bevond hij zich met eene zending der Regeering te Parijs en te Rome; van hem ging de ontginning uit der boschgronden ten noorden van de St. Laurence rivier; het dorp St. Jerôme, waar hij Pastoor was, is door hem gesticht. Zijne kennis van landontginning, zijn onmetelijke invloed te midden der Fransch-sprekende bevolking, aldaar gevestigd, deden de aandacht van het Gouvernement op hem vallen, en pater Labelle nam de hem aangeboden portefeuille aan. Eenvoudig in zijn doen en laten, bekwaam redenaar, uitmuntend administrateur, was hij buitengewoon werkzaam, en kon, als Cezar, te gelijk den arbeid van vier anderen doen; zijn ministerschap heeft tot grooten bloei verstrekt aan de belangen, die hem meer bijzonder toevertrouwd waren.

NOTICIANAN DI CABEL.

Recibi dia 6 Febrero.

Paris.— Nan a caba di publicá deficit den budget italiano; tin 60 miljón franc di gasto más koe di entrada.

Ja koe Zanardelli no por logra forma un gabinete nobo, Rei lo pidi Crispi, según nan ta sigura, di retira su demisión.

Londres.— Nan ta atribuí grandi importancia na e visita koe principe Fernando, actual heredero di Austria, a haci na Czar.

Madrid.—Resultado di eleccionnan a proporcioná gobierno 289 miembro i doena oposición 158. Nan ta bisa koe Zorilla a manda socorro pa revolucionarionan di Oporto.

9 Feb:

Paris. 6.—Comité di Aduananan den Cámara a fiha un derechi di 35 franc riba bakijauw i di 26 riba piscá humá.

Londres. 6.— Mr. Edmond, liberal, a presentá den Parlamento un proyecto di lei contra e reunionnan tumultuosa koe por causá desorden. Gobierno a oponéle, bisando koe aceptación dje lei ayí lo aumentá nengamentoe di trabao. E proyecto a sali rechazá.

Tin rumor ta circula koe nan lo manda Sir Charles Jupper bai negociá un tratado di reciprocidad na Washington.

Madrid. — Noticianan di Barcelona ta bisa koe polisnan a tira riba e hendenan, koe tabata reuní ta scuchá discurso di un orador republicano, i nan a heridá hopi hende.

Republicanonan ta masjá excitá i nan ta sigura koe ta senjor Salmerón, republicano, a salí eligí, i no e candidato di gobierno.

Habana.— Na momento koe e vapor Iglesia tabata bai sali coe destino pa Venezuela i Colón, polisnan a descubrí abordo cincoe dje principal bandidonan di sección di west di isla; nan tabatin di lucha pa arrestá nan i e polisnan a mata tres di nan abordo i e otro dosnan den haf; dos polis a sali heridá. Lo ke a pasa ayí a causá grandi emoción den stad.

10 Feb:

Paris. 8.—Comité di Aduananan a recargá derechonan riba sucoe colonial i estrangero coe 2 franc.

Londres. 7.— Sorpresa general ta reina pa motiboe koe no tin noticia tocanti e Exposición di Jamaica.

Roma. — Crisis política ta continuá ainda.

Opinión general ta bisa koe parce rei tin intención di disolvé Cámara.

Londres. 8. — Na contestación di un interpelación, gefe di gabinete a bisa koe ta inútil di ocupa nan

coe asunto di propiedadnan literaria, tan tempoe koe Congreso americano no establecé definitivamente e condicionnan, koe ta tres anja caba nan ta discutiendo sin por yega na un resultado.

Madrid. — Senjores Canovas i Sagasta tabatin un conferencia coe la reina regente.

Opinión pública ta ocupéle dje desordenan di Barcelona.

Nan ta preparando un gran recepción na Madrid pa senjor Salmeron. Tin rumor koe lo tin un crisis parcial den ministerio.

New - York. — Peso mejicano 78½ cent.

Antayera nochi.

Paris.—Tin un ministerio nobo italiano formá coe De Rudini na cabez. Programa dje gabinete ta pacífico i conservador, i él ta proponé disminución di gastonan pa ehército.

Banki di Inglaterra a pagá banki di Francia un miljón libra esterlina na cuenta dje último empréstito.

Londres.—Ministro di Comercio a recibí un diputación di Antiljanan inglés; nan ta pidi libertad pa e colonianan bao di cierta condición en cuanto na e tratadonan comercial existente.

Diferente barcoe a dal coe otro na Gravesend.

Habana.—Tin grandi excitación ta reina den hinter isla na consecuencia di resultado di eleccionnan, pasobra numeroso fraude tabata cometé den eleccionnan.

Madrid. — Partido republicano tin idea di celebrá e día koe república a ser proclamá na 1873.

New-York.—President Díaz di Méjico ta bai Europa pa restablecé su salud. General Manuel Gonzalez lo ta nombrá pa Vice-president.

Na un batalja koe tabatin den e dianan aki na Chili, revolucionarionan a derrotá tropa di gobierno.

President di Estados Unidos a proclamá un tratado di reciprocidad, cerá awor coe Brasil. E tratado ta basá riba e modificación koe Aldrich a trecé den e lei Mackinley. Tin negociación habrí pa cerá igual tratado coe Spanja i Venezuela.

Peso mejicano 78 cent.

VERSCHEIDENHEDEN.

Een medewerker der *Pall Mall Gazette* wilde eens onderzoeken „wat mannen voor hun kleeding uitgeven." Een paar der voornaamste kleermakers in het West-End van Londen verhaalde hem, dat vele klanten *f* 3600 à *f* 4800 per jaar besteden, een bedrag waarvoor iemand levenslang net gekleed zou kunnen gaan. Een modeheertje heeft in een jaar maar 364 broeken gekocht!

Wat is een gentleman? Deze vraag is eens door kardinaal Newman, den hoogst beschaafden Engelschman, aldus opgelost: „Een gentleman is iemand, die anderen nooit verdriet aandoet. De echte gentleman toch beijvert zicht om niemand in 't minst te hinderen of te mishagen. Hij weet zijn gedachten zoodanig in woorden uit te spreken, dat er geen botsing ontstaat tusschen zijn uitgesproken meening en die van anderen. Nooit zal hij kwade vermoedens uiten en zich wachten iemands eergevoel te kwetsen.

Hij is zachtzinnig jegens de kleinmoedigen en medelijdend voor de zwakken. Hij weet altijd met wien hij spreekt; van de diensten, die hij aan anderen heeft bewezen, maakt hij geen ophef en spreekt over het algemeen alleen van zich zelf, als 't hoog noodig is. Tegenover zijn vijanden gedraagt hij zich zoo, alsof zij weldra zijne vrienden zullen worden. Het kan wel eens falen, maar onrechtvaardig is hij nooit.

Ook al heeft hij zelf geen geloof, zal hij anderen, die gelooven, niet daarom bespotten of belasteren. Hij zal zich tolerant, verdraagzaam toonen, minder uit een soort philosophisch begrip, dan wel uit een zekere teederheid des harten, het kenmerk van een beschaafd man."

Publieke verkooping.

Op Donderdag den 26 dezer, des middags te 12 uur, zal in het openbaar, ten *sterfhuize* van Mev. Wed. I. A. Scheidelaar, geb. Kleindorp, verkocht worden:

Het huis en erf N°. 66 B, gelegen op den Berg-Overzijde — staande ten haren naam.

De bewijzen van eigendom en veilconditiën, zullen ter inzage liggen van gegadigden, gedurende 8 dagen vóór den verkoop, ten kantore van den Notaris J. H. Schotborgh, terwijl het effect van *nu* af, te bezichtigen is.

Te gelijkertijd zullen aldaar eenige goed onderhouden meubels verkocht worden.

Curaçao, 6 Februari 1891.

J. H. M. Ellis,
Testam: Executeur.

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"
TUSSCHEN
NEW-YORK,
LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO.

1891.	Caraca.s		Philadelphia		Venezuela.		Caracas.		Philadelphia		Venezuel.	
Vertrekt van New York....	Jan.	24	Feb.	4	Feb.	14	Feb.	25	Maart	7	Maart	18
Komt aan te Curaçao	„	30	„	11	„	20	Maart	3	„	14	„	24
Vertrekt van „	„	31	„	12	„	21	„	4	„	16	„	25
Komt aan te Pto. Cabello	Feb.	1	„	13	„	22	„	5	„	17	„	26
Vertrekt van „	„	2	„	13	„	23	„	5	„	17	„	26
Komt aan te La Guayra..	„	3	„	14	„	24	„	6	„	18	„	27
Vertrekt van „ ..	„	7	„	17	„	27	„	11	„	20	„	31
Komt aan te Pto. Cabello	„	8	„	18	„	28	„	12	„	21	April	1
Vertrekt van „	„	9	„	18	„	28	„	12	„	21	„	1
Komt aan te Curaçao	„	10	„	19	Mrt.	1	„	13	„	22	„	2
Vertrekt van „	„	11	„	20	„	3	„	14	„	24	„	3
doet La Guayra aan .... om passagiers en *Mails* aan wal te zetten en in te nemen.	„	12	„	20	„	4	„	15	„	25	„	4
Komt aan te New-York..	„	18	„	28	„	10	„	21	April	[illegible]	„	16

Stoomschip Maracaibo.

Vertrekt van Curaçao....	Jan.	31	Feb.	12	Feb.	21	Mrt.	4	Mrt.	16	Maart	25
Komt aan te Maracaibo....	Feb.	1		13		22		5		17		26
Vertrekt van "		9		17		28		11		21	April	1
Komt aan te Curaçao......		10		18	Mrt.	1		12		22		

Stoomschip Mérida.

Vertrekt van Curaçao....	Jan.	31	Feb.	21	Feb.	21	Mrt.	4	Jan.	16	Maart	25
Komt aan te Coro..........	Feb.	1		13		22		5		17		26
Vertrekt van „		8		16		28		12		21	April	1
Komt aan te Curaçao......		9		19	Mrt.	1		13		22		2

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouwd en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, FENSOHN & Cia.,
Agenten

Imprenta de la Librería de A. BETHENCOURT É HIJOS, Curaçao